

Redakcja: Zawadzka 1. — Telefon: 138-28, 162-48, 102-28. — Administracja: Piotrkowska 11. — Telefon 102-29. Redaktor i jego zastępcy przyjmują od godziny 1 do 2 po południu.

Warunki prenumeraty:
PRENUMERATA miejscowa z odbieraniem numerów w administracji „Echo”... 2 zł. 50 gr.
Odbieranie do domów... 4 gr.
Prenumerata zamiejscowa... 4 zł.
Prenumerata zagraniczna 4 zł. 50 gr.
Artykuły nadesłane bez oznaczenia honorarium uważane są za bezpłatne. Rekopisów zarówno użytych jak i odrzuconych redakcja nie zwraca.

ECHO

Rok VI, № 270. Łódź, Czwartek 2 października 1930 r.

Ceny ogłoszeń:
Przed tekstem t. 1 i-a strona 35 gr. za w. m/m 1 lin. strona 6 lin.; w tekście 35 gr.; nekrologi 20 gr.; za zwykłe 25 gr.; drobne 12 gr. za wyraz; dla poszukujących pracy 10 gr.; najmniejsze ogłoszenie 1.20 zł.; dla bezrobotnych 1 zł.
Ogłoszenia dwukolorowe o 50 proc. drożej; ogłoszenia zagraniczne i trójkolorowe o 100 proc. drożej.
Za termin druku administracja nie odpowiada. — P. K. O. Nr. 68009.

Trzeźwe głosy na Litwie. Kowieńskie dzienniki za porozumieniem z Polską.

Kowno, 2. 10. (Od wł. kor.) Na Litwie daje się zauważyć za sadniczy zwrot w stosunku do Polski. Litwa coraz bardziej przekonana się iż kwestie sporne z Polską muszą być uregulowane.

„Rytas” organ litewskiej Ch. D. stwierdza iż należy to zrobić prędko i śmiało gdyż sytuacja Litwy będzie jeszcze gorsza, gdy formę stosunku z sąsiadami będzie musiała zmienić pod przymusem.

Ludność ukraińska przeciw sabotażystom. Zdemolowana czytelnia „Proświty” i lokal „Żuhu”.

Tarnopol, 2 października. (Od wł. kor.) Ludność ruska w powiecie zbaraskim dowiedziawszy się, że do gmin ma przybyć oddział policyjny zdemolowała miejscową czytelnię „Proświty”, lokal „Żuhu” oraz zniszczyła kompletnie znajdujący się tam pomnik poety ukraińskiego Szewczenki. Gdy oddział policyjny wkroczył do tych gmin delegacja ludności złożyła

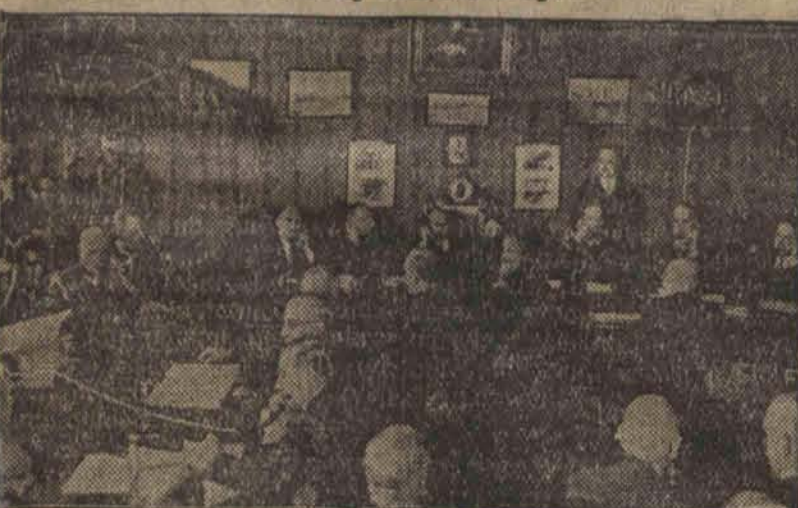
oświadczenie, iż ludność sama zrobiła porządek. Wśród mieszkańców panuje ogromne oburzenie na dotychczasowych przywódców politycznych. Ostatnio w Tarnopolu zgłosiła się delegacja Rusinów, która oznajmiła, iż pragnie zgodnej współpracy z narodem polskim i na żadną robotę antypaństwową u siebie nie pozwoli.

Nocne rewizje w Wilnie. Aresztowanie 11-stu komunistów.

Wilno, 2. 10. (Od wł. kor.) Nocny oddział policji przeprowadził rewizję w lokalu wileńskim „Komsomolu”. Aresztowano

11 osób oraz zlikwidowano tajną drukarnię.

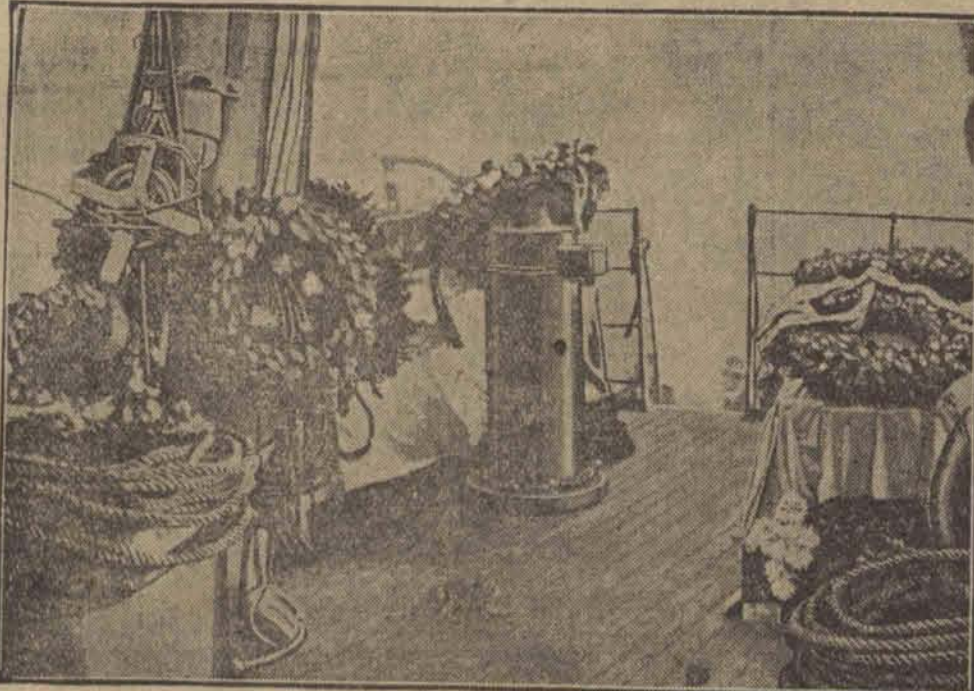
Uruchomienie nowozbudowanej linii telefonicznej kablowej.

W dniu 30 b. m. została uruchomiona telefoniczna linia kablowa Warszawa — Łódź. W uroczystości otwarcia linii wzięli udział: p. Minister Poczty i Telegrafów, Boerner, gen. Jarnuszkiewicz, zastępca D. O. K. Warszawa, główny kom. policji płk. Jagrym-Maleszewski, szef Biura

prasowego Prez. Rady Min. T. Świętliki, wicekomisarz Rządu na m. s. Warszawę Olpiński oraz liczni przedstawiciele ministerstw i delegaci Izby Handlowych. Zdjęcie nasze przedstawia moment pierwszego rozmowy na nowej linii kablowej.

Powrót do ojczyzny.

Trumny ze zwłokami badacza polarnego Andrzeja i jego towarzyszy przed 33-lety uczonych oddawano po pokładzie kanonierki „Svenskund” w drodze do szwedzkiej ojczyzny.

Okrętowi ze zwłokami zmarłych przed 33-lety uczonych oddawano po drodze honory królewskie. (w)

Nowa siedziba.

Fronton nowowzniesionego gmachu Izby Skarbowej w Łodzi.

Nieudana interwencja metropolity Szeptyckiego.

„Porządek będzie przywrócony I PODPALACZE ZOSTANĄ UKARANI” oświadczył stanowczo minister Składkowski.

Warszawa, 2 października. Onegdaj jak donosiliśmy przybył do Warszawy metropolita Szeptycki, który rozpoczął starania o audyencję u najwyższych czynników państwowych.

Wczoraj metropolita Szeptycki został przyjęty przez ministra spraw wewnętrznych gen. Stawoj - Składkowskiego. Rozmowa między ministrem

spraw wewnętrznych a metropolitą, jak słysząc, miała przebieg następujący: Metropolita Szeptycki oświadczył, iż przybywa interwenjować w sprawie akcji represyjnej rządu w Małopolsce. Wschodniej, przypuszczając, iż zabiegi jego będą prawdopodobnie ukojeniem sytuacji. Metropolita skarży się następnie na akcję represyjną policji.

Min. Składkowski: „Niestety muszę powiedzieć, że duchowieństwo grecko-katolickie nie przyczynia się do uspokojenia umysłów”.

Na uwagę metropolity p. minister oświadcza, iż duchowieństwo mogło ocenić przynajmniej

moralną stronę podpalenia, czego nie uczyniło. Wobec tego dewszystkiem stosunek duchowieństwa grecko-katolickiego nie jest taki, jakoby się należało spodziewać.

Gdy w toku rozmowy padło zdanie, że „ludność ukraińska bywa terroryzowana”, minister Składkowski dodał, że jeżeli ludność ukraińska była terroryzowana, była terroryzowana tak dalece, iż... przechowywała

środki zapalne i broń, ażeby się nie narazić podpalaczom. Sytuację należało uznać za dostatecznie poważną. Dlatego rząd był zmuszony.

Dalszy ciąg na str. 2-ej.

Nowa skarga obrońców b. posłów.

Warszawa, 2 października. — (Od wł. kor.) Obrońcy osadzonych w Brześciu b. posłów postanowili wystąpić do Sądu Okręgowego w Warszawie ze skargą na przetrzymywanie aresztowanych b. posłów w więzieniu wojskowym. Skarga ta rozpatrzona będzie w zwykłym trybie na posiedzeniu niejawnym sądu.

Dolar w Łodzi.

Banki dewizowe w dniu dzisiejszym kupowały około godziny 12 w południe efekty po kursie 8.94 i pół — 8.95 i pół. Prywatnie dolar w żądaniu 8.98 — 8.99. Tendencja spokojna.

WESELE HISZPAŃSKIEGO NASTĘPCY TRONU.

Księżna Asturji, hiszpański następca tronu żeni się ze swoją kuzynką infantką donną Carlota. (w)

Konferencja brytyjskiego imperjum.

W Londynie rozpoczęła swe obrady konferencja dominionów, należących do imperjum brytyjskiego. Ze wszystkich stron świata przybyli przedstawiciele angielskich dominionów do metropolii mocarstwa, władającego nad 450 milionami ludzi t. j. nad czwartą częścią całej ludzkości. U wórn od lewej strony ku prawej:

1) prezes konferencji Ramsay MacDonald, 2) Sala obrad w starożytnym pałacu św. Jakóba w Londynie. U dołu: 1) Cosgrave, prezydent Wolnego Państwa Irlandzkiego, 2) Maharadża Bikaner, przedstawiciel Indii, 3) general Hertzog, premier Południowej Afryki (4)

60-lecie oblężenia Paryża.

W pierwszych dniach października przed 60 laty rozpoczęło się oblężenie Paryża przez wojska niemieckie po klęsce Napoleona III pod Sedanem. Wskutek głodu wybuchły w mieście zaburzenia, które skończyły

się krótkotrwałymi, ale krwawymi rządami komuny. Na ilustracji współczesnej widzimy szturm wygłodniałej ludności na miejskie hale targowe. (H)

Grand Hotel
SALA
MALINOWA
Dziś
OTWARCIE
SEZONU ZIMOWEGO
WYSTĘPY ARTYSTYCZNE
piewaków krajowych i zagranicznych. Nowoogrzętwany zespół koncertowy laszabandowy pod dyr. słynnego kapelmistrza kompozytora **JAKOBA KAGANA**.
W święta i niedziele od g. 5-7 Five o'clock z udziałem programem wieczorowego.
DYREKCJA.

Nieudana interwencja metropolity Szeptyckiego.

(Dokończenie).

po dwóch miesiącach oczekiwania wydelegować swych przedstawicieli dla wyłapania tych osobników, którzy stanowili ośrodek zbrodniczej akcji i dla nałożenia im ukarania.

Wyniki przeprowadzonej akcji są następujące:

Z jednej strony znaleziono środki zapalne, z drugiej zaś ludność poczęła wydawać w ręce władz podpalaczy i terrorystów. Wróciło zaufanie do władzy. — Teraz idzie nie o zasadnicze rozwiązanie zagadnień narodowościowych, ale

o sprawiedliwe ukaranie tych, którzy wprowadzają zamęt w Małopolsce wschodniej klóć miejscową ludność.

Następnie ks. metropolita zapowiedział do min. Składkowskiego o „zaprzestanie represyj policyjnych”.

W odpowiedzi p. minister miał powtórzyć metropolicie za konieczność swej rozmowy na temat akcji represyjnej z wojewodą lwowskim. Mianowicie minister — jak slychać — powie dział wojewodzie lwowskiemu, ażeby akcję represyjną zakończył we właściwej chwili, ani o dzień zapóźno, ani o dzień za wcześnie. O tem, ażeby ta chwila nadeszła niema obecnie mowy. Akcja represyjna nie została zakończona,

przerwanie zaś jej może dać najgorsze rezultaty. Z kolei metropolita interwenjował w sprawie zamknięcia szkół, zapytując, jakie w tej sprawie jest stanowisko pana

ministra spraw wewnętrznych. W odpowiedzi minister oświadczył, iż pytanie odnośnie do spraw szkolnictwa nie należy do jego resortu. Jeżeli jednak idzie o jego osobiste stanowisko, był on jednym z tych, którzy doradzali ministrowi oświaty zastosowanie

jak najostrzejszych środków. Ministrowi spraw wewnętrznych znane są bowiem wypadki, gdzie nauczyciele ukraińscy wychowywali młodzież w atmosferze zamachów skrytobójczych.

Lepiej, ażeby młodzież ukraińska rosła w lojalnej państwowo-twórczej atmosferze przetrwania domu, niż w takiej szkole.

Metropolita Szeptycki skarżył się wreszcie na „nadużycia władzy”. „Nadużycia wprowadzają ludność — mówi on — w ręce komunizmu”.

W odpowiedzi na to minister Składkowski w sposób jak najbardziej kategoryczny oświadczył na zakończenie, iż porządek w Małopolsce wschodniej będzie przez władzę przywrócony

w sposób najbardziej stanowczy i sprawiedliwy.

W przeprowadzanej jednak akcji zakrojonej na szeroką skalę nie należy się wdawać w drobne szczegóły, które pozornie wydać się mogą nadużyciami. Rząd wszedł na drogę wytypienia czynników, które usiłują anarchizować ludność Małopolski wschodniej i z drogi tej się nie cofnie.

Cztery listy polskie na Pomorzu.

Bydgoszcz, 2. 10. (Od wł. k.) Wobec rozbieżności przez Stronnictwo Narodowe i Frontu Wyborczego na Pomorzu wysunięte zostaną w czasie wyborów do Sejmu na-

stępujące listy polskie: Stronnictwo Narodowe, Centrolew, B. B. W. R., oraz Ch. D. W ubiegłych wyborach było natomiast 12 polskich list.

Zdarzenia i wypadki ubiegłej doby.

(—) Nowy rząd austriacki rozwiązał parlament i wyznaczył wybory na 9 listopada.

(—) Dotychczas nie została złożona ani jedna lista państwa na kandydatów na posłów do

Sejmu. (—) Wczoraj po południu został aresztowany w Warszawie, b. poseł z Wyzwolenia Smola, we Lwowie zaś b. poseł ks. prałat Kunicki (Unda) i b. poseł socjalradyczny Dmitri Władysław.

(—) Dowódca Okręgu Korpusu zarządził raporty kontrol-

Krwawy występ mściwych wieśniaków.

Obu amatorów strzelaniny aresztowano.

Piotrków, 2. 10. W dniu wczorajszym komenda policji piotrkowskiej zaalarmowana została wiadomością o usiłowaniu morderstwa we wsi Stradzew, gminy Woźniki, pod Piotrkowem, dokonaniem w następujących okolicznościach:

Około godz. 9 wieczorem jeden z gospodarzy wymienionej wsi, niejaki Józef Michalski, zamierzając wyjść do koni, ujrzał dwóch osobników stojących na drodze. Nie przeczuwając nic złego Michalski udał się do stajni, gdy jednak znalazł się na środku podwórza, owi dwaj osobnicy obsypali go

gradem kul rewolwerowych. Michalski upadł na ziemię z 6

ranami postrzałowymi nóg i pleców. Rany okazały się na szczęście niezbyt ciężkie, tak że ofiara nieudanego morderstwa nie zagraża niebezpieczeństwem utraty życia.

Michalskiego przewieziono na kurację do szpitala w Piotrkowie.

W wyniku przeprowadzonego dochodzenia policja aresztowała obu napastników.

Okazali się nimi Ignacy Szafranski i Stanisław Mroczkowski, zamieszkał w sąsiedniej wsi Kaziemierz. Wymienionych osadzono w więzieniu.

Przyczyną — zemsta osobista.

Ruda Pabjanicka rośnie jak na drożdżach.

Wzrost ludności w powiecie łódzkim.

Łódź, 2. października. Na terenie całego powiatu sporządzone zostały już spisy wyborców. W trakcie tych czynności zaobserwowano ogromny wzrost ludności, co świetnie zilustrowała zwiększona ilość mieszkańców posiadających czynne prawo wyborcze. Jak wynika z ostatnich zestawień przy obecnych wyborach do Sejmu głosować będzie w powiecie łódzkim

120 tysięcy osób (w poprzednich wyborach 105 tysięcy), czyli liczba wyborców wzrosła w ciągu ostatnich lat

Zredukowani robotnicy konstantynowscy wrócą do pracy.

Łódź, 2. 10. Na skutek usilnych starań Magistratu m. Konstantynowa, urząd wojewódzki przyznał subsyduum na prowadzenie robót publicznych. Pierwszą ratę subsydium tego w wysokości

12.000 złotych Magistrat Konstantynowa podjął już w dniu wczorajszym.

Otrzymał tę kwotę spowoduje wznowienie robót publicz-

nych już w nadchodzący poniedziałek. Na robotach znajdzie zatrudnienie około 400 bezrobotnych.

o 15 tysięcy.

W tem czynne prawo wyborcze w Rudzie Pabjanickiej posiada 16.130 osób (dawniej 9 tysięcy 400), w Zgierzu — 24.500 (dawniej 23.080), w Konstantynowie — 7.590 (dawniej 6.200), w Tusznynie — 4.200 (dawniej 4.050), w Aleksandrowie — 10.137 (dawniej 7.400), w Chojnach 20.030 (dawniej 11.000), w Radogoszczu — 7.650 (dawniej 6.000).

Największy wzrost ludności zaznaczył się, jak widać, w Rudzie Pabjanickiej, najmniejszy zaś w Zgierzu.

Ignacy Paderewski w drodze do Ameryki.

Paryż, 2. 10. (PAT). Mistrz Ignacy Paderewski, który od kilku dni bawił w Paryżu wczoraj wyjechał do Stanów Zjednoczonych na wielkie tournée artystyczne.

Aresztowanie dozorcę „Progressu” po wczorajszej wizycie bandytów.

Łódź, 2. października. — W związku z dokonaniem zuchwałym włamaniem do biura konsorcjum węglowego „Progress” przy ulicy Kilińskiego 63/65, o czem wczoraj pisało „Echa”, dowiadujemy się, iż łupem włamywaczy padło za-

600 złotych w bilonie.

Kasiarze byli pewni, że firma na dzień 1 października przygotowała znaczniejszą kwotę, dla uskutecznienia wypłat. Sumę tę jednakże dyrektor firmy polecił odesłać do banku. W dniu wczorajszym policja zatrzymała dozorcę nocnego Franciszka Gerlinga. Obowiązkiem Gerlinga było obchodzenie co godzinę kantoru firmy i nakreślenie znajdującego się w nim zegara. Jednak zegara tego nie znalazł, Ger-

ling zaś tłumaczył się, iż skradł go bandyta.

W ciągu dnia zegar znaleziono na podwórku, przyczem stwierdzono, że godziny zostały na nim przesunięte. To spowodowało zatrzymanie Gerlinga, który osadzony został w areszcie przy Urzędzie Śledczym.

W ciągu nocy policja dokonała

szeregu obław na przedmieściach Łodzi. Rewizjom podległy wszelkie podejrzone spelunki, domy schadzek itp.

W wyniku obławy zatrzymano kilkakrotnie osób. Czy jednak pośród nich znajdują się sprawcy rozprawy kasy w firmie „Progress” — niewiadomo. Wszelkie wyniki dotychczasowego śledztwa trzymane są w tajemnicy.

Dramat małżeński woźnicy. Kronika Pogotowia Ratunkowego.

Łódź, 2. 10. W dniu dzisiejszym, około godziny 7 rano w mieszkaniu własnym przy ulicy Składowej 32, otrula się kwasem solnym 27-letnia Jadwiga Bykowska.

żona woźnicy.

Jaki desperatki usłyszeli sąsiedzi i stwierdzili, że zamach samobójczy zaważył pogotowie, którego lekarz po udzieleniu natychmiastowej pomocy przewiózł Bykowską, w stanie beznadziejnym do szpitala miejskiego w Radogoszczu. Przyczyną rozpaczliwego kroku niesnaski rodzinne.

Przed domem przy ulicy Zachodniej 17 przejechany przez wóz odniósł ogólne, ciężkie obrażenia ciała 52-letni Józef Sawiński, niewiadomego miejsca zamieszkania. Karetka pogotowia ratunkowego przewieziona go do szpitala przy Zbiorni Miejskiej.

Na ulicy Drewnowskiej przejechana została przez dorożkę 5-letnia Krystyna Pakos, córka robotnika, zamieszkała przy ul. Dworskiej nr. 59.

Dziewczynkę, która odnio-

śła ciężkie okaleczenie ciała, przewieziono do szpitala Anny-Marji.

Na ulicy Zgierskiej wpadła pod koła samochodu odnosząc ogólne obrażenia ciała 57-letnia Władysława Wachowską zamieszkałą przy ulicy Sienkiewicza 95. Karetka pogotowia ratunkowego Wachowską przewieziono do domu.

Trup starca w Prośnie.

Kalisz, 2. 10. W dniu wczorajszym na przedmieściu Kalisza przy ulicy Wodnej 3, wyłowiono z Prośni

zwłoki starca będące już w stanie częściowego rozkładu. Przeprowadzone dochodzenie policyjne ustaliło niebawem nazwisko starca. Oka-zał się nim 66-letni Antoni Spychalski, mieszkaniec Kalisza, zamieszkały przy ul. Ogrody 3. Zachodzi przypuszczenie, że Spychalski przechodząc brzemieniem rzeki stoczył się z wysokiego wału.

Zwłoki przewieziono zostały do kostnicy miejskiej.

Wspaniała ilustracja muzyczna wielkiej orkiestry symfonicznej pod dyr. Leona Kantora. Początek seansów o godz. 4 po poł. w sob. i niedz. o g. 12 w po. Ceny miejsc na I seans od 1 zł. w sob. i niedz. wszystkie miejsca po 75 gr. i 1 zł.

Dziś wyjątkowa premiera! Nasz 2-gi przebój sezonu tegorocznego! Arcydzieło, jakich mało. Film, który upaja! Film który rozrzuca!

„Miłosny szept nocy”
Dramat serc i wielkich namiętności, według doskonałej noweli Guido Kreutzera, realizacji najwybitniejszego reżysera europejskiego WIKTORA JANSENA. Role główne odtwarzają:
Lil Dagover, Daisy D'Ora, Jan Stüwe, Aleksander Murski i Harry Hardt

KINO-TEATR „CORSO”

Dziś i dni następnych!
Wielki przebój sezonu w podwójnym programie p. t.

Dramat sensacyjny w 12-tych aktach. „Śmiertelny szok”. Sensacyjne przygody Joe Bonomo. Walka z bandytami na śmierć i życie. Odkrycie tajemniczej tabliczki. Pogrom szajki złodziejskiej. Zakończenie wielkiego filmu serwowego p. t.

Tajemnica chińskiej dzielnicy
W roli głównej: JOE BONOMO, największy siłacz świata ze swą niezrównaną partnerką RUTH HYATT. Frapująca treść! Szalone tempo gry! Nadzwyczajna akcja!

„SERCE AZJI”

Wielki film w 10 aktach.
Tajemnice Afganistanu. Serce Azji. Niedostępne kraje. Tajemnicze obyczaje ludów. Muzyka pod kier. p. Białkiewicza. Początek seansów w dni powszednie od godz. 4-ej po poł. w soboty niedziele i święta wyznania mojarowego o godz. 12-ej. Ceny miejsc na pierwsze seanse niższe. Następnym program: Ołbrzym gór W roli głównej: Macista.

Dr. med.
S. Neumark
Choroby skórne i weneryczne.
leczenie dżartemiją,
dżartemokoagulacją
oraz
LAMPĄ KWARCOWĄ.
BONIUŚKI 5, tel. 170-50.
Przyjmuje od 1.30 do 2.30 pp. od 5-7
W niedzielę od g. 11-1 w pol

Dr. med.
Z. RAKOWSKI
Konstantynowska 9.
Tel. 127-81.
Specjalista chorób uszu, nosa, gardła
i płuc.
Przyjmuje od 12-2 i 5-7,
od 10 - 11 i od 2 - 3 w Lecznicy

DOKTOR
WOŁKOWYSKI
Cegielniana 25. tel. 126-87
powrócił.
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Elektroterapia. Leczenie lampą kwarcową.
Przyjmuje od godz. 8 - 2 i od 5 - 9
W niedzielę i święta od 9 do 1 w pol
Dla Pań oddzielna poczekalnia.

Dr. med.
M. KOŁUDZKI
powrócił
specjalista chorób wewnętrznych
Zielona 32, tel. 166-49.
przyjmuje od 8-9, 1.30-2.30 i od
8-9 wiecz.

DLA UCZENIC
do oddania pokoi duży umi-
browany czysty, suchy, ciepły
z całodziennym utrzymaniem
u nauczycielki. Opieka, język
francuski. Radwańska 47-9
II p. lewy front. Tramwaj 6, 9 i 16

Dr. med.
SILBERSTROM
Zielona Nr. 11. Tel. 113-42
POWRÓCIŁ
choroby skórne i weneryczne.
Elektroliza. Leczenie Lampą Kwar-
cową.
Przyjmuje od 4 do 8 p. p.
Panie od 4 - 5. Niedziele od 9 - 1.
Dla niezamożnych ceny leczn.

Dr. med. **Różaner**
powrócił
specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych.
Elektroterapia.
ul. NARUTOWICZA 9, tel. 128-98.
(Dzielnia)
Przyjmuje od 5-10 i od 5-8

Zima się zbliża
Zaopatrujcie się zawnazu w reszki
towarów zimowych i bieliznianych
w **KONSUMIE**
PRZY
WIDZEWSKIEJ MANUFAKTURZE
Otrzymacie tam również po niezwykle niskich
cenach ubrania sportowe, zawodowe, bieliznę
damską i męską, stołowe i pościelowe, materiały
wełniane, trykotaże, obuwie, naczynia kuchenne,
towary kolonialne i t. p.
Pp. urzędnikom państwowym i komunalnym, będącym człon-
kami kooperatyw i stowarzyszeń udziela się dogodnego kredytu.

Dr. med.
Niewiażski
ul. Andrzej 5 Tel. 159-40.
Choroby skórne, weneryczne
i moczopłciowe.
Naświetlanie lampą kwarcową.
Przyjmuje od 8-11 i od 5 - 9 po pol
W niedzielę i święta od 9-1 przed pol
Dla pań oddzielna poczekalnia.

Dr. med.
Edward REICHER
Specjalista chorób skórnych
i wenerycznych.
Leczenie dżartemiją. Elektroterapia
ul. Południowa Nr. 28.
tel. 201-93.
od 8-11 rano i od 6-9 wiecz
w niedzielę od 9 - 1 p. p.
Dla niezamożnych ceny leczn.

Ogłoszenia drobne.
LEKCJE muzyki na skrzypcach, man-
dolinie i gitarze. Opłata zniżona
Zielona 23 m. 24 III p.
PRZYBLAKAŁ się pies rasy wilczej
w kagańcu Odebrać za zwrotem
kosztów. Nowe Sady 17. Woźniak.
BIŻUTERIA, zegarki na raty, ceny
gotówkowe. „Preciosa”, Piotrkowska
nr. 123, w podwórzu.
ELIMINUJEMY stację miejscową w
każdym odłomniku. Kupujemy uży-
wane aparaty i głośniki. Radiosple-
did. Piotrkowska 61 w podwórzu.
KURS FILET ręcznego zł. 10. Praca
zapewniona. Wyuczam haftów ręcz-
nych, maszynow. Toledo, aplikacje
i wenecką robotę oraz Tenerife (zlo-
te serwetki), Kaufmanowa, ul. Piotr-
kowska 18, prawa oficyna I-sze po-
dwórce.
POSZUKUJE się natychmiast poko-
ju meblowanego przy rodzinie chrze-
ścijańskiej w pobliżu Placu Wolności.
Oferty do „Echa” sub „Bezdzienne
Małżeństwo”.
ANDRZEJ POPIELARZYK, ul. Wex-
nera 7, zgubił kartę poborową, wyda-
na w PKU Kutno.
CHIROMANTKA — Fizjognomistka
przeprowadza z kart, ręki, przeszłość
teraźniejszość, przyszłość. Pomorska
135, lewa oficyna
KAROL RITSZEL ul. Wesoła 41, zgubił
legitymację zapomogową nr. 12227
wyd. w Łodzi.
APARAT fotograficzny 9 X 12 sprze-
dam tanio. Zaffert ul. Przejazd 69.
JÓZEF KULAK, zgubił legitymację za
pomogową nr. 42.624.
JÓZEF SZCZEPANIAK, ul. Młynarska
nr. 46 zgubił legitymację zapomogo-
wą nr. 51683, wyd. w Łodzi.
CHIROMANT astro-grafolog, kabali-
sta przepowiada przyszłość, określa
charakter osób nieomylnie, Kilińskiego
141, wskaźnik.
DOM-WILLA nowy, murowany, o 7
pokojach, z placem 3.600 l. kw. do
sprzedania w Radogoszczu. Poważne
zgłoszenia: Radogoszcz, Obywatelska
nr. 18, Przystanek Post. Policji.
SPRZEDAM lub zamienię duży słone-
czny pokój z kuchnią na większy lo-
kal lub podobny w śródmieściu, tamże
tanio do sprzedania ogród owocowy
i place. Zakład mechaniczny A. Sikor-
ski, Łódź, ul. 11 Listopada 28 (Kan-
stantynowska).
PRZYBLAKAŁ się pies foksterjer bia-
ły, morda podpalana. Do odebrania
za zwrotem kosztów 11-go Listopada
nr 146 w sklepie.
PRZYBLAKAŁ się pies rasy wilczej
w kagańcu. Odebrać za zwrotem kosztów
Gdańska 21 Bredel.

BOHATER SZLAKU 97.

Burzliwy żywot żeglarza.

W Bridgeport, w stanie Wyoming, zmarł w skrajnej nędzy i najzupełniejszym opuszczeniu 75-letni Szwed, Frans Elvergren, niegdyś żeglarz, a później najbogatszy Szwed w Stanach Zjednoczonych. Niezwykłe jego dzieje mogą służyć za przykład jak zmienny jest los człowieka.

Elvergren, już jako młody chłopiec, wyruszył w świat na okręcie i przemierzył siedem mórz we wszystkich kierunkach, udał się do Ameryki i wyruszył na Alaskę, jako poszukiwacz złota.

Stał na czele głośnej wówczas ekspedycji „Szlak 97”, opisanej później przepięknie przez Roberta Service'a, poetę kanadyjskiego. W wyprawie tej zginęło 36 pionierów, z wyjątkiem Elvergrena i czterech ludzi. Gdy ci ostatni przybyli na pustynię arktyczną, znaleźli tam najbogatsze z dotychczas odkrytych pokładów złota. Złotokopcy sprzedali Towarzystwu Kopalni Złota w Alasce Północnej za cenę wielu milionów dolarów i tym sposobem Elvergren w wieku lat czterdziestu dwóch

stał się milionerem.

Mając dosyć tufaczki po świecie, osiadł w Kalifornii, gdzie założył ogromną fermę owocową, wkrótce jednak przeniósł się do Ameryki Południowej i tam nabył ogromne tereny za miarę ich rozparcelowania. Rewolucja i ciągłe rozruchy nie pozwoliły mu przeprowadzić swego planu i nadszedł wielki kryzys, który zrujnował Elvergrena doszczętnie.

Zapoznawszy się z „techniką rewolucyjną”, stanął na czele powstańców w Hondurasie, lecz po dłuższych, pomyślnych dla niego walkach, został pokonany i

musiał uciekać.

Gdy spotkał w Seattle dawnych swych przyjaciół, wyruszył znow z nimi na poszukiwanie złota — tym razem bez skutku.

Od tego czasu życie Elvergrena stało się jednym pasmem nędzy. Pracował ciężko, przy-

mierając stale głodem, gnębiony chorobami i bezdomny. Wreszcie śmierć wyzwoliła nie szczęśliwego starca i tak skończyła się jego „króla Klondyke”.

Miłość czy wyrachowanie?

Niewyjaśniona tajemnica ślubu staruszki.

Za kulisami hiszpańsko-francuskiej sensacji małżeńskiej.

Paryż, (od wł. korespondenta).

Jak już doniosły depesze, odbył się przed kilku dniami przed urzędniakiem stanu cywilnego w Londynie ślub czterdziestoletniego księcia Ludwika Ferdynanda orleańskiego z siedemdziesięcioletnią księżną Amedee de Broglie. Nowożeńcy para żywi nadzieję iż wkrótce odbędą się w Hiszpanii ich

zaślubiny kościelne

w obecności króla hiszpańskiego, który jest bliskim krewnym „pana młodego”. Tymczasem książę udał się wraz z małżonką w podróż poślubną do Szwajcarii, stamtąd zaś samochodem do San Remo. W tej miejscowości ma książę posiadłość i willę, którą podarowała mu w swoim czasie matka jego, infantka Eulalia, ciotka króla Alfonsa.

Księżna de Broglie jest starą, bardzo uprzejmą damą o siwej jak gołąb głowie.

Przyszła do urzędu stanu cywilnego w czarnym skromnym płaszczu jedwabnym, okolonym przy szyi i mankietach białym futrem.

Przez cały czas trwania ceremonii była zdenerwowana i starała się nie pokazywać twarzy, by nie paść ofiarą aparatów fotograficznych i filmowych. W tym ce-

lu podniosła wysoko kołnierz płaszcza, kapelusz zaś nasunęła głęboko na czoło. Wyglądała też, jak mahometanka.

O twarzy zupełnie zakrytej. Zupewnie w innym nastroju był książę. Wesoło rozmawiał z przed stawicielami prasy i obiecał, że po ceremonii udzieli kilku wywiadów, co też i uczynił.

Małżeństwo nasze jest rozdziałem z romantycznej historii starej miłości — mówił książę. Nie jestem awanturnikiem. Posiadam własny, duży majątek i kocham księżną wiernie i gorąco od lat dwudziestu.

Z dalszego opowiadania księcia wynika, że „młoda para” przybyła zażwierać związek małżeński do Londynu, ponieważ nie mogła otrzymać ślubu ani we Francji, ani w Hiszpanii, ani we Włoszech. Małżeństwu temu sprzeciwiała się bowiem cała rodzina

Pierwszeństwo co do liczby ludności, wśród wielkich miast świata nie jest rzeczą tak stałą, jakby się zdawało. Żyjące jeszcze dzisiaj starsze pokolenie pamięta, jak je w szkołach uczo-

no, że największym miastem na świecie jest Pekin w Chinach.

Później Londyn zaczął przetrastać chińskiego kolosa, stając się miastem, dla którego pozorowanie nie było rywalem.

Ale rywal ten narodził się już dawno i nawet już zaczął wówczas wznosić w siłę, a dziś stał się nowocześnie i nieodwołalnie odebrał mu pierwszeństwo.

Jest nim mianowicie Nowy Jork, który, wedle najświeższych danych, przytoczonych przez dr. Waltera Laidlaw, amerykańskiego specjalistę w spisach ludności, liczy obecnie 9.900.000 mieszkańców, podczas gdy, wedle tego samego Laidlaw, Londyn dopiero w roku przyszłym będzie miał około 8 i pół miliona.

Cyfrę amerykańskiego znawcy poprawia znawca londyński dr. Raymond Unwin, który stwierdza, że po przyłączeniu przedmieść, Londyn już obecnie przekroczył cyfrę,

przysięganą mu przez Laidlaw, bo liczy 8.747.143 mieszkańców. Ponieważ jednak dr. Unwin uznaje za trafne obliczenie ludności Nowego Jorku przez Laidlaw, więc ta poprawka nie zmienia faktu, że Londyn przestał być największym miastem na świecie i że Nowy Jork odebrał mu to pierwszeństwo.

Dr. Unwin pociesza jednak dumę Anglików tem, że Londyn nigdy nie będzie się starał i nie powinien się starać o odzyskanie tego pierwszeństwa, gdyż jego ambicją jest większe rozproszenie ludności, aniżeli jej koncentracja.

—:—

Każdy radzi sobie jak może. Spryt młodego buchaltera.

W Nowym Jorku, jak wiadomo, panuje surowa moralność, nie pozwalająca na całowanie się na ulicach miasta i wogóle w miejscach publicznych.

Pozostaje jedynie kino gdzie może kochająca się para zamieścić całusa.

pod osłoną ciemności. Ale kiedy niema pieniędzy na kino?

W takim właśnie położeniu był, zapewne młody buchalter, który wyszedłszy z narzeczoną na spacer, nie miał się gdzie z nią pocałować. Wpadł on na doskonały pomysł. Wmieszal się z ukochaną w tłum odjeżdżających na wielkim dworcu kolejowym Nowego Jorku, Central Station. Tu, podszedłszy do odjeżdżającego pociągu para objęła się

czule i pocałowała.

Przy pożegnaniu wolno, więc nikt nie zwrócił na to uwagi. Młoda para rozstała się, ale tylko po to, by przesiadnąć na inny tram, znowu powtórzyć czułą scenę pożegnania.

—:—

Hitler ze swoim sztabem.

Przywódca niemieckich skrajnych odwetowców Adolf Hitler w otoczeniu swych najbliższych współpracowników G. Strassera (po lewej stronie) i majora Rosenberga (po prawej) podczas zgromadzenia posłów swej partii. (ip)

20 tys. dolarów dla najlepszego kucharza.

Konkurs mistrzów patelni.

Pisma amerykańskie roją się wprost od wiadomości o rozmaitych zawodach, rozrywkach, turniejach, konkursach i rekordach. Jankesi mają

istnego bżika

na tym punkcie, co już nieraz mieliśmy sposobność stwierdzić, donosząc o rozmaitych wyścigach tego zamilowania do współzawodnictwa.

Obecnie prasa amerykańska donosi o oryginalnym turnieju, który odbył się niedawno w Chicago. Oto jeden z tamtejszych krezusów, niezmiernie bogaty przemysłowiec, 58-letni Robert Smiles, wyznaczył nagrodę w wysokości

20 tysięcy dolarów dla kucharza, który sporządzi na uroczystość srebrnego we-

sela potentata finansowego najlepsze danie. Sami goście mieli głosowaniem rozstrzygnąć, komu należy się palma pierwszeństwa.

Do konkursu stanęło kilkudziesięciu mistrzów patelni. — Wszyscy oni wysilali się, ażeby zdobyć owych 20 tysięcy dolarów. Wreszcie pierwszą nagrodę otrzymał 30-letni James Broock za wspaniałe przyrządzoną rybę.

Broock podwójnie skorzystał na tej wygranej. Nietylko bowiem dostał okazałą sumę 20 tysięcy dolarów, ale ponadto milioner ów zaangażował go na stałe z roczną pensją, wynoszącą

36 tysięcy dolarów.

—:—

Powieść sensacyjna.

X:O:X

STRESZCZENIE.

Przy ulicy Ludnej padł ofiarą ukrytego morderstwa doktor Roman Mietlicki. Uciekając kobiety, podejrzanej o zbrodnię nie udało się zatrzymać. — Wleczorem tegoż dnia dowiedzieli o szpitala nieznajoma, która przedstawiwszy się za matkę zastrzelonego lekarza, poprosiła siostrę dyżurną o zdjęcie z palca zabitego syna sygnetu z dużym rubinem.

—:—

Po tem słowie odezwało się w tubce charakterystyczne buczenie na znak, iż rozmowę przerwano. Ta nagła przerwa do reszty zaintrygowała siostrę dyżurną. Skomunikowała się natychmiast ze stacją kontrolną telefonów, lecz tam jej kategorycznie odmówiono pojęcia numeru skąd telefonowała „matka”. Wobec tego posta-

nowiła skomunikować się z naczelnym lekarzem szpitala, aby go poinformować o dziwnej prośbie nieznajomej kobiety.

ROZDZIAŁ III.

Gabinet inspektora Sonka, mieszczący się na pierwszym piętrze urzędu śledczego był miejscem wielu, wielu tragedii ludzkich. Tutaj zbrodniarze i wszelkiego rodzaju przestępcy odbywali swą pierwszą spowiedź wobec surowego przedstawiciela władzy.

W chwili gdy przodownik policji, który prowadził pościg na ulicy Ludnej, wszedł do gabinetu inspektora, zastał go w stanie silnego podniecenia.

— Dobrze, że się pan zjawił. Czekam na pana z niecierpliwością — zaczął pierwszy inspektor, siadając za biurkiem zarzuconem różnemi papiera-

mi — przede wszystkim wyniki rewizji.

— Oto one — odpowiedział przodownik, kładąc na biurku zawiniątko.

Widać było, że inspektora interesuje mocno zbrodnia przy ulicy Ludnej, bowiem gorątkowo rozwijał supełki chusteczki, z której wysypały się na biurko rozmaite przedmioty.

— Jest legitymacja! — wykrzyknął, chwytając dowód tożsamości ofiary. Spojrzawszy na fotografię i treść zerknął się z fotele jak oparzony.

— Co ta-kie-go? Doktor Roman Mietlicki ofiarą zbrodniarzy? Panie przodowniku, czy pan słyszy — dziwił się w dalszym ciągu. — Doktor Roman Mietlicki, ordynator kliniki położniczej zamordowany!

— Rozkaz, panie naczelniku — wyrecytował przodownik nie wiedząc co narazie odpowiedzieć.

Wyprawdany z równowagi inspektor Sonek położył legitymację i począł nerwowo oglądać rozmaite drobiazgi, należące do doktora Mietlickiego.

Przodownik — służbista z nadzwyczajną starannością wypełnił polecenie przełożonego. Nieprzytomnemu mężczyźnie przeszkadzały wszystkie kieszonki zabierając z sobą nawet pilni-czek do paznokci.

Inspektora po legitymacji najwięcej zainteresował portfel z krokodylęj skóry. Całą jego zawartość ułożył na stole, stojącym naprzeciw biurka pod ścianą i uważnie oglądał każdy paperek. Przodownik wpatrzony w inspektora, nie śmiał nawet chrząknąć, aby nie zmącić ciszy, jaka panowała w gabinecie. Słychać było tylko szelest sprawdzanych papierów.

W pewnym momencie zachmurzona twarz inspektora rozjaśniła się nieco. W ręku trzymał jakiś liścik zapisany drobnymi literkami.

Obejrząwszy go ze wszystkich stron, podsunął go pod nos przodownikowi.

— Pachnie?... — Zdało się, jakieś francuskie perfumy — odpowiedział przodownik z lubością wciągając w nos subtelny zapach.

— Kobieta... — objaśnił znacząco inspektor i siadłszy za biurkiem począł wertować treść listu. Brzmiała ona następująco:

Romku!

Dajesz mi w twarz... Jak mogłeś?... Ty esteta — posuwać się do takiej brutalności?! Powiadała ci, że kochała, to nie dosyć. Kto chce miłować musi krzyż przenosić... Święte słowa... Romku — czy pamiętasz chwilę upojenia miłosnych? Owe piękne na-

stroje w romantycznym półmroku... I teraz uderzasz mnie w twarz? Jeszcze mnie piecze policzek zadany Twoją kochaną dłonią. Powiedz, czy owe 5 tysięcy dolarów są nieodzownym warunkiem naszego szczęścia? Romku — gdyby nie ten policzek...

Smutna M. M.

List był bez daty i miejsca pobytu. Inspektor Sonek czytał treść półgłosem i tak niewyraźnie, że przodownik mimo natężenia słuchu nie mógł uchwycić ani jednego słowa.

— Dokument pierwszorzędnego wagi — szepnął do siebie inspektor i zwinąwszy list schował go do swego portfela — a więc „Smutna pani M. M.”, wy-powiadała ci wojnę. Ciekawa zaiste historia: zbrodnia o podłożu erotycznym. Nowy skandal w sferach towarzyskich! Nowy temat do plotek. Panie przodowniku, czeka nas ciężka praca. Oby tylko dała dobre wyniki.

W gabinecie odezwał się dzwonek telefoniczny. Inspektor chwycił słuchawkę.

— Halo, tu naczelnik urzędu śledczego, słucham...

— Czy pan inspektor Sonek?

— Zapytał jakiś głos męski.

— Tak jest, kto mówi?

— Naczelnik lekarz szpitala św. Mateusza. Mam do zakomu-nikowania panu pewną ważną

rzecz. Przed chwilą telefonowano do szpitala i pytano siostrę dyżurną o stan zdrowia doktora Mietlickiego. Gdy siostra odpowiedziała, że zakończył życie, ów głos niewieści poprosił o zdjęcie pierścienka z palca trupa. Na zapytanie siostry kto mówi odpowiedziano „matka”.

Inspektor przycisnął mocniej słuchawkę do ucha.

— Ależ, panie doktorze, jest to pierwszorzędny dla mnie szczegół. Czy owa „matka” zapowiedziała swoją wizytę?

— Tak — odpowiedział doktor — po pierścienku zgłosić się miała osobiście zaraz po rozmowie.

— Doskonale, już jadę do szpitala...

Jeszcze inspektor nie zdążył odłożyć słuchawki, a już przodownik przysłuchujący się rozmowie po ostatnich słowach wy-padał jak bomba z gabinetu, aby przyszykować auto do wyjazdu. Gdy powrócił zastał inspektora w świetnym humorze.

— W drodze, panie przodowniku — rzekł, zacierając z zadowoleniem ręce — jeśli w takim tempie pójdzie tok sprawy, za-bójczyń szybko znajdzie się za kratkami.

Wyszedł pierwszy, za nim pośpieszył przodownik.

(D. c. n.)

Echa ze stolicy.

Życie Warszawy w kilku wierszach.

Na ukończeniu są rokowania w sprawie zawarcia spółki z konsorcjum wiedeńskim w sprawie wspólnej eksploatacji miejskiej piekarni mechanicznej w Warszawie na zasadzie 50 proc. udziału obydwóch stron. W zasadzie projekt umowy jest już uzgodniony. Firma wiedeńska zobowiązała się prowadzić piekarnię własnymi siłami technicznymi, będzie mogło być przyjętych 3 cudzoziemców. Na mocy umowy powstała spółka, którejby magistrat wydzierżawił piekarnię. Umowa jaką zawarby magistrat, wyrażała będzie jeszcze aprobaty rady miejskiej.

Na posiedzeniu komisji finansowo-budżetowej magistratu omawiano budżet gazowni miejskiej na rok 1931/32. Preliminarz budżetowy przewiduje podwyżkę ceny o 5 groszy za metr sześci. W ten sposób cena gazu wynosiłaby nie 27 gr., lecz 32 grosze. Podwyżka ceny gazu zależna będzie do stanowiska rady miejskiej i władzy nadzorczej.

Do technicznego wydziału magistratu wpłynęła oferta grupy przedsiębiorców brukarskich w Warszawie, która proponuje magistratowi krótkoterminowy większy kredyt na wykonanie w roku przyszłym i następnych robót brukarskich. Ofertę bada wydział finansowo-podatkowy magistratu.

Najbliższą premierą w teatrze Małym będzie nowa komedia „Wieczne pióro” pisarza węgierskiego, Fodora, autora popularnej u nas „Sekretarki Pana Prezesa”. Wesoła ta komedia, której akcja toczy się dokoła podejrzania o zdradę małżeńską, była wystawiona na wiosnę bieżącego roku w teatrze Reinhardta w Wiedniu i zdobyła wielki sukces. Sztukę reżyseruje Karol Borowski a dwie główne role: zazdrosne go advokata i jego uroczelę, podejrzanej o wiążomstwo, żony, gra: Władysław Grabowski i Milla Kamińska. W innych ważniejszych rolach wystąpią pp. Stefania Jarkowska, Macherska, Chmurkowski, Karczewski i Ziembliński. Dekoracje skomponował Stanisław Sliwiński.

Odkryto się posiedzenie sekcji propagandy komitetu medycyny społecznej z udziałem przedstawicieli departamentu służby zdrowia Min. Spraw Wewnętrznych, wydziału zdrowia magistratu, kasy chorych, uniwersytetu warszawskiego, kuratorium szkolnego, sekcji higieny szkolnej magistratu. Omówiono wyniki propagandy higieny w Warszawie. Postanowiono rozpocząć działalność sekcji propagandy komitetu, prace sekcji skoncentrować w

miejskim instytucie higienicznym i przystąpić do opracowania programu całej akcji, w której wezmą udział wszystkie instytucje, których przedstawiciele byli na konferencji.

W sierpniu zatrzymano ogółem w Warszawie 29 transportów mięsa przywiezionego, ogółem wagi 2,095 kg., z czego 239 kg. wołowiny, 954 kg. cielęciny, 774 kg. wieprzowiny i 128 kg. wędlin. Z tego bez żadnych stempli i plomb okazało się 12 transportów. Nadto 3 transporty mięsa zniszczone jako nie nadające się do spożycia. Sprawy właścicieli 22 transportów skierowano do starostw grodzkich w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

KRATKICZKI.

Pomarańcze za zgniłą deską.

Ofiara nieporozumienia.

Świat jest podzielony na sezony.

Sezon teatralny ma to do siebie, że zazwyczaj kończy się jeszcze przed swoim rozpoczęciem, sezon polowań zwłaszcza jeśli chodzi o polowanie na gotówkę trwa bez przerwy cały rok, sezon zaś drobiu ma miejsce latem i przejawia się w tym że wszystkim wszędzie ginie drób. Temu ostatecznie nie można się dziwić, trudno bowiem żądać od człowieka, aby dlatego, że nie ma gotówki, stracił na głę apetyt na pieczoną gaskę, czy kórkę w potrawce. A wiadomo przecież, że dobra gaska nie jest zła i dlatego na apetyt takie trzeba patrzeć z wyrozumiałością i pobłażaniem. Gdyby sam był posiadaczem zasobnego kurnika, nigdybym nie robił kramu o kilka skradzionek kurek. Inni ludzie niestety nie posiadają tej szlachetności, może dlatego, że właśnie posiadają drób, ja zaś go nie posiadam.

ARTUREK.

Artur Kaluzer zamieszkały przy ulicy 6 Sierpnia od dzieciństwa padł ofiarą nieporozumienia. Nie minął ten pech nawet wówczas, gdy doszedł do wieku dojrzałego. I tak, mając lat 15 zamierzał Arturek wyciągnąć patyk z komórką sąsiada, lecz nieszczerze chciał, że patyk ten był częścią składową klatki, w której mieściło się kilkanaście sztuk gołębi, wobec czego oskarżono go o usiłowanie kradzieży i ukarano. W dalszym ciągu swego żywota wyciągnął Arturek niewinne sznurki, nie wiedząc, że przywiązane są do nich krowy, lub nawet konie, i dwa razy skutkiem takich nieporozumień odsiadywał kary więzienia, ostatnio nawet przez okres 5 lat.

Napad na buchalterkę.

Kradzież 16 tysięcy złotych.

Z Gniezna donoszą:

Wczoraj wieczorem dokonano tu śmiałego napadu rabunkowego, przyczem zrabowano przeszło 16.000 zł.

Buchalterka Pelagia Kosteńska, zatrudniona w firmie Bekonexport, po ukończeniu pracy odnosiła do dyrektora tejże firmy p. Leona Idzkowskiego, za-

mieszkałego przy ul. Mickiewicza 8, pieniądze włożone do teki. Gdy przechodziła ulicą przy reżni, napadł ją pewien mężczyzna, powalił na ziemię, wydarł tekę, w której znajdowało się przeszło 16.000 zł. i zbiegł niepoznany.

Sledztwo policyjne w toku.

Syn strzelił do ojca.

Kula zraniła go w nogę.

Ze Złoczowa donoszą:

24-letni Paweł Skorupski z Mitulina, pow. Złoczów usiłował zamordować swego ojca

Jana, liczącego lat 60, do którego strzelił z karabinu raniąc go w lewą nogę. Zbrodni tej dokonał Paweł Skorupski z tego po-

wodu, że ojciec nie chciał zapisać mu

całego majątku.

Karabin zakwestjonowano, zaś sprawcę aresztowano i oddano sądowi okręgowemu w Złoczowie. Rannego Skorupskiego go Jana odwieziono do szpitala powszechnego.

Trup z gruszką w garści.

Na tropie potwornego zabójcy

Z Wilna donoszą:

W dzielnicy Popławy, losem błyskawicy obiegła wiadomość, iż w domu nr. 28 przy ulicy Popławskiej popełniono morderstwo rabunkowe, ofiarą którego padła 62-letnia Franciszka Kolodziej — żona pracownika kina „Helios”.

Pierwszy zauważył morderstwo dozorca wymienione go domu, który zmiatając ulicę spostrzegł, iż w jednym z okien mieszkania Kolodziej

wybiły się zęby.

Zaintrygowany tym dozorca zajrzał do okna i oczom jego przedstawił się okropny widok. 62-letnia Kolodziejowa leżała związana na podłodze, nie dając oznak życia.

Przerazony dozorca, natychmiast zaalarmował policję i wkrótce na miejsce wypadku przybyli kierownik urzędu śledczego, kierownik wydziału śledczego z wywiadowcami i psem policyjnym „Gniwem”.

Już po powierzchownym oglądnięciu trupa zamordowanej ustalono iż morderstwa dokonano

w okrutny sposób.

Zabójca wbił w usta stamtąd gruszkę, tak głęboko, że nie-
szczęśliwa musiała się udusić,
poczem dla pewności jeszcze
zaciął sztyl swęj ofiary szna-
rem.

Po dokonaniu morderstwa
zabójca zniósł kłódkę od kuf-
ra, w którym Kolodziejowa
przechowywała swoje oszczęd-
ności i zabrał stamtąd

1.100 zł.

2 zegarki złote, koleczyk i inne
wartościowe rzeczy. Zbiegł
zaś tą samą drogą jaką wszedł
t. j. przez okno.

Po zapoznaniu się ze szczegó-
łami i terenem zbrodni uwaga
policji zwróciła przede wszystkim
fakt, iż morderca musiał
wiedzieć, że właśnie tej
nocy Kolodziejowa nie będzie
w domu, gdyż ma dyżur w kinie.

Ponieważ na miejscu zbrodni
morderca pozostawił wiele
odcisków palców, umożliwiło
to przeprowadzenie eksperty-
zy daktyloskopijnej, która w
całości potwierdziła podejrzenie
policji, co do osoby sprawcy
tego okropnego mordu.

Jak się w ostatniej chwili
dowiadujemy, policja wpadła
już na trop mordercy.

Ciekawy funkcjonariusz policji.

Wybuch w koszarach

Ze Lwowa donoszą:

W koszarach policyjnych przy ul. Kazimierzowskiej wydarzył się wieczoraj

przykry wypadek funkcjonariuszowi policyjnemu Afredowi Fetterowi. Otrzymał on celem przechowania trzy zapalniki od granatów ręcznych, skonfiskowane u sabota-

żystów a gdy wiedziony ciekawością począł manipulować okolo jednego z nich, wywołał skutkiem własnej nieostrożności wybuch, przyczem odłamki zapalnika zraniły go w twarz, w lewą rękę i w lewą nogę. Rannemu udzieliło pomocy pogotowie ratunkowe i przewioz-
ło go do szpitala.

„Spór o sierżanta Griszę”

Sztuka w 4 aktach Arnolda Zweiga w Teatrze Miejskim

Literatura powojenna z zupeł-
nie nowego punktu ujmuje nie-
tylko zagadnienia wojny, ale ra-
czej przeżycia wojenne. Nie sty-
chają dzisiaj w opisach wojen-
nych dźwięki trąb, łoskotu ar-
mat, ani odgłosu dzikich kro-
ków maszerujących żołnierzy.
„Spór o sierżanta Griszę” wy-
stawiono w Teatrze Miejskim
bardzo starannie. Reżyseria p.
Zbuckiego wydobyla z dzieła
Zweiga, które mimo, że naj-
pierw było pisane jako sztuka
sceniczna, a później dopiero
przerobione zostało na powieść,
jest dość trudne scenicznie —
wszystkiego jego wartości.

Gra wykonawców była jed-
nak nierówna, wykonawcy pię-
ciu głównych postaci dali kon-
cert gry, pozostali jednak nie
zawsze dostrajali się do wyso-
kiego poziomu gry pp. Horecki,
Woskowskiego, Winawera
Kijowskiego i Rzeckiego.

od Stanisława Chałupki odebra-
no rewolwery. Chlebicki pozos-
tał w więzieniu; Skoczył się
policja poszukuje w dalszym cią-
gu

W pierwszym rzędzie wymie-
nić należy p. Jerzego Woskow-
skiego, który operując prze-
dziwnie prostymi środkami, wy-
kazał jako Griszę wielki intu-
ycyjny talent. Jego Griszę był
prostym, fatalistycznie i tęsknie
nastojonym rosyjskim chłope-
m, który zniknął przeciwno-
ściami nie już nie czyni, by u-
ratować życie, które go zmę-
czyło.

Prawdziwy swój talent po-
długiej niestety przerwie wy-
kazał p. Winawer w roli gen.
Lychowa, którą po mistrzow-
sku opracował do najdrobniej-
szych szczegółów. Zławsza
w scenie z gen. Schiefen-
zahnem doszedł on do wyżyn praw-
dziwego artyzmu.

P. K. Kijowski z pochwały
godnym umiarem odtworzył po-
stać kierującego się zawsze
wyższą racją gen. Schiefen-
zaha. P. Rzecki ze szczerem en-
tuzjazmem, bardzo prawdziwie
potraktował rolę pisarza Berli-
na.

P. Horecka z trudnej roli
„babki” wyszła zwycięsko.
St. Sap.

Napad w leśnej gestwinie.

Ujęcie bandytów.

Z Piotrkowa donoszą:

W pierwszej połowie wrze-
śnia wracał rowerem po targu z
Belchatowa do Kalisza handlarz
obrazami olejnymi Jan Drogita-
n. Na drodze w lesie pomię-
dzy Chabielicami a Janówką wy-
nurzyło się z gestwiny leśnej
dwóch osobników i trzymając
przed się wyciągnięte rewol-
wery kazali Drogitanowi zatrzy-
mać się. Rowerysta zadość-
uczynił rozkazowi. Bandyci ka-
zali oddać „obraznikowi” po-
siadaną gotówkę, zrabowa-
ny w ten sposób

120 złotych

i pożywienie jakie Drogitan po-
siadał, napastnicy zbiegli.

Powiadomiona o powyższym
policja w Klukach bezskutecz-
nie prowadziła dochodzenie ce-
lem wykrycia sprawców napadu.

Na trop bandytów wpadli
funkcjonariusze piotrkowskiego
Urzędu Śledczego, którzy usta-
lili, iż sprawcami napadu byli
Stefan Chlebicki z Chabielic i
Stanisław Skoczył z wsi Bed-
narze gminy Dźbanki, powiatu
łaskiego. Energiczne poszukiwa-
nia opryszków uwięzione zo-
stały pomyslnym wynikiem,

ujęto bowiem jednego
ze współników napadu — Ste-
fana Chlebickiego, który przyznał
się do popełnienia czynu i u-
dzielił kilka cennych wskazó-
wek, dotyczących się swego współ-
nika i ukrycia broni użytej przy
napadzie.

Na skutek zeznań Chlebickie-
go wyjechał komendant powia-
towej policji komisarz Skalski,
kierownik Urzędu Śledczego p.
Bogusławski i funkcjonariusze
policji do wsi Stanisławów gdzie

ANDRÉ BIRABEAU.

WYWIAD.

Ach! moja droga, zazwyczaj
kupowałam dziennik poranny w
kiosku i czytałam go dopiero w
metro... I łatwo się domyślić, co
czytałam przedewszystkiem...
wszystkie kobiety młode są po-
dobne do siebie... a więc natural-
nie, felieton... Dnia tego jednak
rozłożyłam dziennik już w kios-
ku, skoro tylko dostał mi się do
rąk. Jestem pewna, że zarumieni-
łam się z zadowolenia, a czyta-
łam wiadomość na pierwszej
stronie: „Zbrodnia w Chaville”.

Widzę jeszcze ten numer przed
sobą. Przechowywałam go dość
długo w moim pokoju, zanim
zdecydowałam się zniszczyć go. A
więc grubymi literami wydruko-
wane było: „Zbrodnia w Chaville”,
a następnie mniejszemi — na-
główki poszczególnych części: „O
skarżony uprzejmie wypiera się
winy”, „Co pan robił w lesie?”,
„Marzęłam...”, „Garstka poszlak”,
„Co opowiadała na przedmieszcju
St. Antoine”, „W mieszkaniu Mal-
vino” itd.

Mieszkanie Malvino mieścił się
w domu, gdzie ja mieszkam...
Sama zbrodnia — wiec — to
historia dość pospolita: znalazła
się zamordowaną kobietę w lesie
w Chaville; jacyś ludzie zauwa-

żyli kręcącego się tam osobnika;
przytrzymał go: był to czelad-
nik stolarski, Malvino, mój są-
siad z piętego piętra. I dlatego
dziennikarze przyszli zwiędzić je-
go mieszkanka.

Mogę ci powtórzyć dosłownie,
co o tem napisali. Umieniam na-
mówić:

„Jest to na ulicy de la Verrerie
jeden z tych domów starego Pa-
ryża, które giną wśród nowocze-
snych budynków i skazane są w
najbliższej przyszłości na nieu-
niknąłą rozbiórkę. Zamieszkały
jest przez ludność robotniczą.
Malvino zajął tutaj mieszkanie
sześć miesięcy temu. I tutaj tak-
że, jak wśród kolegów na przed-
mieszcju St. Antoine, nie cieszył
się sympatją otoczenia. Doro-
żczyni domu, pani Declamour, mó-
wi o nim: „Coś w rodzaju nie-
dźwiedzia... za grzecznego na to,
aby być uczciwym...”. „Zacna ta
kobieta dodała: „Nikt z mieszka-
ców domu go nie lubił... Proszę
zapamiętać jego sąsiadkę, pannę Ró-
zię...”

Panna Rózia jest czarująca
blondynką, maszynistką z zawo-
du i właśnie wychodziła do pra-
cy. Zatrzymaliśmy ją pytając o
jej opinie o Malvino, na co od-
powiedziała nam impulsywnie:

— Proszę pana, gdy dowiedzia-
łam się, że to Malvino jest mor-
derek z Chaville, nie zdziwiłam
się wcale. Gdy zobaczyłam go po

raz pierwszy, wiedziałam zgóry,
że jest zdolny do wszystkiego.
Jakkolwiek mieszkaliśmy obok
siebie, znalazł go bardzo mało;
od czasu do czasu ukłonił tylko,
kilka słów... Nie patrzył nigdy
ludziom w oczy... Mruk jakiś...
A ponadto zachowanie jego było
bardzo dziwne: wracał wcześniej,
nigdzie nie był, sam przysto-
wiał jedzenie dla siebie, nigdy
nikogo nie przyjmował... Od
pierwszej chwili miałam się na
baczności... to śledztwo niepo-
koilo mnie...”

„Wkońcu w obawie przed spó-
nieniem się do biura, panna Ró-
zia pożegnała nas wdzięcznym u-
śmiechem i oddaliła się lekkim
krokiem, właściwym tylko pary-
żankom...”

Zrozumiesz więc, moja droga,
dlaczego dnia tego zabrałam się
od razu do czytania dziennika i
dlaczego rumieniłam się z zado-
wolenia... Jest zawsze rzecz przy-
jemna, czytać o sobie w dzien-
niku. Pisanie o mnie, jak o dowie-
knie fotograficznej: „czarująca
blondynka”, „wdzięczny u-
śmiech”, „lekkie kroki”. Takich
rzeczy już słyszałam się z przyjem-
nością, a co dopiero gdy widzi
się je w drukach!!

A zresztą, jest się dzieckiem Pa-
ryża, urodzonym gapiem... Gdy
byłam mała, zawsze rada byłam,
jeśli stał się jakiś wypadek w mo-
jej obecności... Od najmłodszej

z tych lat słyszałam stale, jak ma-
ma opowiadała historię młodego
samobójcy, który rzucił się z
okna w chwili, gdy matka trzepa-
ła swoje dywany... Pojmujesz
więc, jak byłam dumna, że mnie
interwiewowano!

W biurze tylko o tem mówiono
przez całe rano. Bez końca opo-
wiadać musiałam o Malvino. Na-
wet szef pytał mnie o szczegóły,
gdy zaniósłam mu papier do pod-
pisu! Dnia tego byłam ważną o-
sobą w biurze, a dla kobiety być
ważną osobą — to rzecz nadzw-
yczajna. Zupełnie jakby była kró-
lową piękności, choć jest to rzecz
krótkotrwała!

Następnego dnia jednak, gdy
wróciłam do domu, dozorczyń-
ni szepnęła mi w przejściu:

— Jest na gorze! Zwolniono
go... Okazało się, że to nie on,
zdaje się...

Było tak napewno. Schwymano
prawdziwego mordercę i przy-
znał się do winy.

Wiedomość ta wstrząsnęła mną.
Wehodziłam wolnym krokiem po
schodach. Doznawałam... może
wymianie to napelniał ciebie wstrę-
tem — lecz tak było: doznałam
rozczarowania.

A jednocześnie przypomniałam
sobie, co mówiłam reporterowi...
I wówczas pomyślałam: — Do-
bry Boże! — żebym go tylko nie
spotkała na gorze! — I możesz
sobie wyobrazić, że starałam się

o „lekkie” krok paryżanki, idąc
po schodach. Lecz naturalnie
spotkałam go. Drzwi jego były
otwarte i pakował rzeczy. Pierw-
szym jego odruchem, gdy mnie
zobaczył, było zamknąć drzwi,
lecz rozmyślił się i poszedł do
mnie, patrząc mi wprost w oczy,
zapewniał mnie. Rzecz mi głosem
ochrypłym:

— Pozwoli pani zapewnić sie-
bie, że będzie pani spała spokoj-
nie... pani, co się tak obawiała
mieszkać w sąsiedztwie bandyty...
Wyprowadzam się z tego domu...

Nie wiem już, co wybelkota-
łam w odpowiedzi... Możesz so-
bie wyobrazić, że nie czułam się
dobrze. Zdaje mi się, że powie-
działam mu bardzo głupio:

— Ale dlaczego, proszę pana?

Uśmiechnął się tak gorzko, że
przykro było patrzeć, na niego i
rzekł mi:

— Nie mam tutaj co robić!...
Człowiek potrzebuje złudzeń w
życiu, a tutaj ich nie znajduje...

Wiem, że w tym domu u wszyst-
kich zbudziłem antypatję... A na-
wet ze względu na otoczenie wy-
prowadzić się muszę... Byłem dziś
także na przedmieszcju St. Antoine
widziałem swych kolegów...

Wstydziłam się... I nigdyby mi nie
darowała tego, co sami mówili o
mnie... To samo i pani... Spoty-
kając mnie na schodach, myśla-
łyby pani zawsze o tem, co rzek-
ła: „Nie zdziwiłam się wcale, do

wiadując się, że zabójcą jest Mal-
vino...” Zenołoby to pani!

— Ach, droga moja, to mnie
już zenołoby! Powrócił do swego
pokoju, jakby sprawę uważał za
zakończoną. Natychmiast jednak
wyszedł znnowu do mnie:

— Trzeba jednak, bym pani
coś powiedział, choć to do nicze-
go nie prowadzi dziś, gdy znam
tajniki myśli pani... lecz trzeba,
bym się wypowiedział... Jeżeli nie
patrzyłam pani w oczy, to nie a
hipokryzji lecz dlatego, że jestem
nieśmiały i kochałem panią... A
w domu przesiadywałam z o-
szczędności, by odłożyć trochę
pieniędzy i móc zwrócić się do
pani... Mówię, że marzyłem w
lesie Chaville, nie kłamałem: ro-
litem o małym domku, w którym
byśmy tam zamieszkałi po ślu-
bie... Proszę mi wybaczyć, lecz
nie przypuszczałam, że ma mnie
pani za szpasa...

Belkotalam:

— Ależ panie, powiedziałam to...

Wszedł do swego pokoju i za-
trząsnął mi drzwi przed nosem.

Słyszałam po chwili, jak schodził
ze schodów.

A co najmłodsze: skłama-
łam reporterowi. Powiedziałam
to tylko dlatego, iż wydawało mi
się to zajmujące dla wywiadu...

T. L. M.

—0:—

Fabryka na falach morza.

Okręt przemysłu rybnego.

Parowiec „Seapro” został w tych dniach wyekwipowany w Anglii, jako pływająca fabryka przetworów z ryb, i odbywa obecnie pierwszą swą podróż ku brzegom południowo-zachodniej Afryki. Parowcowi towarzyszy cała flota łodzi motorowych, które będą wykonywać właściwy połów, a ilość ryb dostarczanych przez nie na ten okręt — bazę, obliczona jest na 60 — 100 tonn dziennie.

Ekspedycja ma na celu wieloletnie wykorzystanie ryb, w zależności od ich gatunków. Niektóre z nich zostają od razu zamienione na paszę dla bydła i drobiu, inne mają znaczenie z powodu dostarczanych tłuszczów, lub tranu leczniczego, inne wreszcie nadają się na konserwy jadalne.

Przy budowie okrętu, przeznaczanego specjalnie dla przemysłu rybnego, należy to przyjąć pod uwagę, iż średnia ilość wody zawartej w rybach, wynosi 70 — 75 proc. Ponieważ okręt nie może być obciążony na tak dużą ilość wody, więc większość ryb wyłowionych musi przejść uprzednio przez suszarkę.

Posledniejsze gatunki ryb są podnoszone z łodzi i wrzucają wprost do maszyn przerabiających je, ustawionych z obu stron na pokładzie parowca. Maszyny posiadają walce zaopatrzone w zęby, i obracają się z różną szybkością, rwąc mięso rybne na części. Otrzymany w ten sposób materiał zostaje przez puszczonej przez sterylizatory, gdzie następuje ścięcie białka i zabicie szkodliwych bakterii pod wpływem pary. Następnym procesem jest suszenie mięsa.

Odbywa się ono w 4 równoległych cylindrach, ogrzewanych parą. Stąd zostaje mięso wydostawane do elewatorów, których jest dwa: jeden dla „białych” a drugi dla oleistych ryb. Pierwsze, — po ostudzeniu zostają przepuszczone przez separator magnetyczny, którego celem jest wyeliminowanie wszelkich kawałków metali, na stopień przez młynek, poczem umieszczone w workach, są gotowe na sprzedaż.

Ryby oleiste z drugiego elewatora, idą do t. zw. ekstraktorów, gdzie pod działaniem trichloretylenu oddają swój tłuszcz. Ciecz otrzymana tutaj zostaje poddana destylacji, a czysty tłuszcz wyciągnięty tą drogą, złyany do baryłek, poczem odtłuszczone mięso przechodzi takie same koleje, jak dla ryb „białych”.

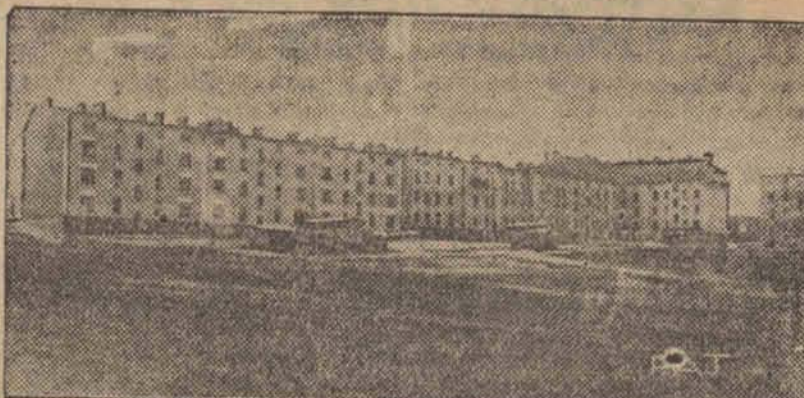
Wszystkie te operacje odbywają się

zupełnie automatycznie, za pomocą maszyn, pędzonej elektrycznością.

W tylnej części parowca są znów umieszczone warsztaty, wyrabiające puszki blaszane, gotujące ryby i pakujące je do puszek, jako konserwy jadalne. Niezależnie od tego, inny dział zajmuje się wygotowywaniem tranu z organów rybich.

Całości instalacji dopełnia chłodnia, gdzie są przechowywane gotowe konserwy jadalne.

Walka z kryzysem mieszkaniowym.

Kompleks niedawno wzniesionych budynków mieszkalnych w Starogardzie na Pomorzu.

Właścicielka stu milionów.

Życie najbogatszej kobiety świata.

Najbogatszą kobietą świata była przed wojną Hetty Green, najslawniejsza finansistka nowojorskiej Wall Street. Ze świeżo wydanej przez londyńską firmę wydawniczą Heinemanna biografii tej niezwykłej kobiety dowiadujemy się ciekawych szczegółów

o jej życiu. Po raz pierwszy w życiu zapoznała się ze sprawami świata finansowego w rycielem dzieciństwa. Kiedy musiała dziaćkowi

o słabym wzroku odczytywać nowiny finansowe w gazecie. Ojciec jej był lową wielorybów, a więc przez większą część roku nie było go w domu. „Tym sposobem”, mówi później, „co wiedziałam się okejach i papierach wartościowych, o wahanach rynkowych o ludziach spekulujących nabisałem i na hausse. (Spekulacja na hausse noszą w angielskim języku mianownicze miano „lls” — byki — a spekulanci nabisa są znani jako „bears” — dzwiedzie).

Będąc jeszcze lodą kobietą, odziedziczyła zła fortunę, która jednak dla jej przedstawiała zaledwie zarysek daleko większego bogactwa. Nie przepuściła żadnej okazji, mogącej prowadzić do zubożenia się. Tak np., miesząc w pierwszych latach małżeństwa w Londynie, zarobiła w jednym roku na umiejętnych spekulacjach giełdowych przeszły 1.250.000 dolarów,

poimmo że na ten m. cas przy padało wychowanie jej małych dzieci. Świeżo te transakcje były jednak tylko prelium daleko większych operacji finansowych po jej powrocie do Stanów. System swój jaśniała kiedyś w takich słowach:

„Gdy widzę dob. rzecz, idę za nią tania cenę, pieważ nikt jej nie chce, wtedy kupuję dużo i schowam. Potem, edy przyjdzie czas, wtedy móg mnie od szukać i zapłacić dgo za mój portfel. Nigdy nie luję akcyj przemysłowych. Lię natomiast

akcje kolejowe i alności. Zanim zdecyduję się na kupno, zasięgam wszelkiej pżliwej informacji, dotyczącej rzeczy. Niema wielkiej tajemnicy w robienu fortuny. Trze tylko ku pować tania i sprząwać drogo, postępować oszczędnie i umiejętnie; być wytalym”.

Zmarła w 1916 r. zostawiając majątek, oszaczany na zgórą sto milionów dolarów.

Niebezpieczne eksperymenty uczonych.

Na lodowatym zimnie i upalnym żarze.

Jakie wahania temperatury może wytrzymać organizm ludzki?

Dwaj amerykańscy uczeni, doktorzy Jackson i Highfield niedawno poddali się ciekawej próbie. W cienkiem, płóciennym ubraniu tylko zamknęli się w izolowanym pomieszczeniu, gdzie panowała temperatura 30 stopni poniżej zera.

Zrobili to z zamiarem notowania wpływu zimna na organizm własny, lecz myśl tę porzucili, ponieważ po kilku minutach odosobnienia już byli zupełnie niezdolni do jakiegokolwiek ruchu. Po upływie dziesięciu sekund zaradkiem dała się zauważyć u nich nieprzewidywana oziębałość zarówno górnych, jak i dolnych kończyn; w ciągu siódmej minuty od chwili zamknięcia

wego wrażenia zapadania się w próżnię z niesłychaną szybkością, przy czem jednak wrażenie to ciągnęło się w nieskończoność.

Obaj uczeni zakomunikowali swoje wrażenia oddzielnie i każdy niezależnie od wrażenia drugiego. Temperatura wykazała u obu lekarzy 28 st. zaraz po przerwaniu eksperymentu.

Z powyższego wnioskować można, że człowiek traci zdolność do życia z chwilą, gdy temperatura jego ciała opadnie do 25 lub 24 st. W podobnym momencie, t. j. gdy temperatura człowieka różni się o 12 stopni od normalnej, wahał się pomiędzy 36,8 a 37,5 — człowiek staje się bliski zamrznięcia.

Zwierzęta i rośliny znieść mogą znacznie niższą temperaturę bez szkody dla siebie.

Eksperymentu, wręcz przeciwnego, dokonali w zeszłym roku lekarze angielscy, doktorzy Groot i Brownes, którzy zamknęli się

w olbrzymim piecu piekarskim o temperaturze 11 stop. C.

Pomiędzy innymi swoimi wrażeniami wspominają o silnym paleniu twarzy, które ustało po kilku minutach. Nastąpiły silne poty oraz przyspieszenie tętna i działalności serca. Wkrótce potem pojawiły się trudności przy oddychaniu; zdawało się, że płuca działają kurczowo, oddech stał się coraz mniej głęboki. W końcu pojawił się

ból głowy, który z biegiem czasu stał się nieznośny. Towarzyszyły mu szum w uszach, miganie w oczach oraz drżenie całego ciała, co uniemożliwiło dalsze badanie.

I ci dwaj uczeni także niezadługo przed przerwaniem eksperymentu doznali jednakowoż halucynacji. Obaj doznawali uczucia, że toną, a jeden z nich nawet wołał o ratunek, wykonując rekona ruchy pływacza, walczącego z silną falą.

W 10-tą rocznicę odparcia inwazji.

Ochotnicy z Legji Akademickiej w 1920 roku.

Są twarze, które nie znoszą mydła.

Niezbędne czynniki zdrowej cery.

Zmiana pory roku wymaga dla piękności cery pewnych zabiegów, szczególnie przy myciu twarzy.

Poleca się rano i wieczór myć twarz wodą gorącą, za pomocą rozpylasza spryskać moką twarz wodą różaną i wilgotną posmarować kremem i lekko masować.

Po kilku minutach wytrzeć delikatną szmatką i zapudrować.

Zimna woda czyni twarz szorstką, gorąca woda lepiej oczyszcza skórę, czyniąc ją przytem elastyczną, mydło trzeba wybierać w najlepszym gatunku, a do wody dodać trochę boraksu.

Są twarze, które nie znoszą mydła. Dla nich zalecamy tak zwane mleczko i podajemy niżej kilka doskonałych przepisów.

1) Tinctura benzonica 12 gr., woda laurowa 10 gr., woda z kwiatu pomarańczowego 17 gr., destylowanej wody różanej 60 gr. i wazelinny w płynie 5 gr.

2) Tinctura benzonica 15 gr., destylowanej wody różanej 65 gr., elicyrny 20 gr.

Krem łagodzący: Lanoliny 10 gr., wazelinny biały 10 gr. i wody różanej 10 gr.

Bardzo skutecznym dla cery jest miod z dodatkiem wody różanej.

Oprócz zabiegów kosmetycznych doniosłą rolę dla piękności cery spełnia dieta. Mianowicie mało wina i innych na pojów alkoholowych, mało chleba, gdyż wytwarza fermentację. Zielone jarzyny, gotowane owoce, lekka gimnastyka, ruch na świeżem powietrzu, oto niezbędne czynniki zdrowej, świeżej cery.

Po obiedzie dobrze jest wypijać filiżankę gorącego rumianku lub gorącej wody z cytryną. Nadużywanie herbaty i kawy wywiera zły wpływ na cerę.

Znak chirurga

na ciele operowanego.

Chirurg amerykański O'Neil Kahane naśladował w operacjach swoich mistrzów

pedzla i dłuta, umieszczając obok blizny operacyjnej przez tatuaż litery swojego nazwiska, wraz z datą wykonania operacji. Czy zwyczaj ten operatora amerykańskiego zyska naśladowców i zgode operowanych pokaże przyszłość.

Podstuchane.

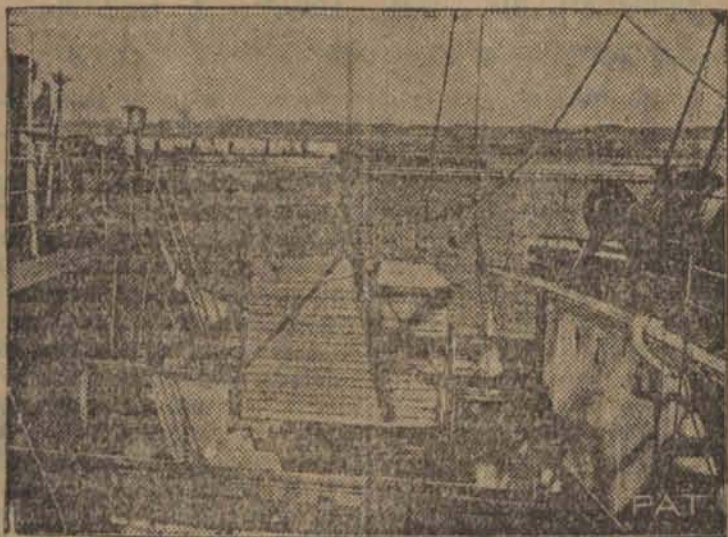
ARTYSTA.

— Co porabia pani syn?
— Został zaangażowany do filmu dźwiękowego „Paryskie Noce”.
— Doskonale. A jaką rolę on tam gra?
— W wielkiej scenie ostatniego aktu naśladowie odgłos kroków za węglem muru.

WŚRÓD ARTYSTÓW.

— Dzień dobry kolego. Matie dobre engagement?
— Dziękuję, jestem artystą-głodomorem „Colosseum”.
— Dobra gaża?
— Gaży nie pobieram, ale mam całe utrzymanie za darmo.

GDYNIA.

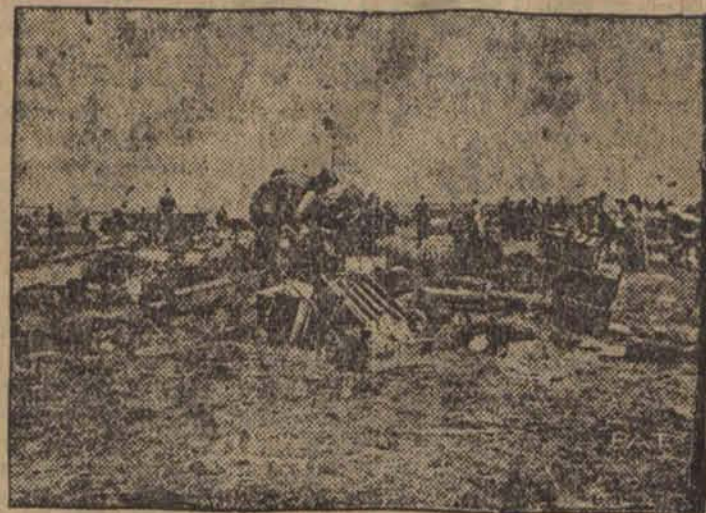

Ładowanie jaj na eksport do Anglii w porcie gdynskim.

Redaktor naczelny: Franciszek Probst.

Odbito na własnej maszynie rotacyjnej
arzu ulicy Zawadzkiej nr. 2.

Za wydawnictwo odpowiada: Władysław Stypulkowski.
Za redakcję odpowiada: Roman Furmaniak.

Artyleryjski park amunicyjny na pozycji w 1920 roku.